374R1410

Ἀριθ. N 150/4 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 7.6.74

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1410/74 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 4ης Ἰουνίου 1974

περί τῆς δασμολογικῆς μεταχειρίσεως πού ἐφαρμόζεται στά εἰσαγόμενα γιά ἐλεύθερη κυκλοφορία ἐμπορεύματα σέ περίπτωση καταστροφῶν πού πλήττουν τό ἔδαφος ἑνός ἤ περισσοτέρων Κρατῶν μελῶν

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 28, 43 καί 235,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως(1),

Ἐκτιμώντας:

ὅτι, γιά τήν προσφορά ἀποτελεσματικῆς βοηθείας στά θύματα καταστροφῶν πού πλήττουν τό ἔδαφος ἑνός ἤ περισσοτέρων Κρατῶν μελῶν, κρίνεται σκόπιμο, στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, νά γίνονται δεκτά τά εἰσαγόμενα ἀπό κρατικούς ὀργανισμούς ἤ ἐγκεκριμένους ὀργανισμούς προϊόντα τρίτων χωρῶν γιά νά διανεμηθοῦν δωρεάν ἤ νά διατεθοῦν στούς ἐνδιαφερομένους πληθυσμούς, ἀπαλλαγμένα ἀπό δασμούς, φορολογικές ἐπιβαρύνσεις ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος, γεωργικές εἰσφορές ἤ ἄλλες φορολογικές ἐπιβαρύνσεις κατά τήν εἰσαγωγή, πού προβλέπονται στά πλαίσια τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς ἤ στά πλαίσια τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1059/69 τοῦ Συμβουλίου τῆς 28ης Μαΐου 1969 περί καθορισμοῦ τοῦ καθεστῶτος τῶν ἀνταλλαγῶν πού ἐφαρμόζονται σέ ὁρισμένα ἐμπορεύματα τά ὁποῖα προέρχονται ἀπό τή μεταποίηση γεωργικῶν προϊόντων(2), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1491/73(3)·

ὅτι ἡ ἴδια ἀτέλεια εἶναι δυνατό νά προβλέπεται γιά ἐμπορεύματα πού εἰσάγονται ἀπό τρίτες χῶρες γιά τήν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῶν μονάδων βοηθείας κατά τή διάρκεια τῆς ἐπεμβάσεώς τους·

ὅτι τό Συμβούλιο Τελωνειακῆς Συνεργασίας υἱοθέτησε στίς 8 Ἰουνίου 1970 μία σύσταση, μέσα στό ἴδιο πνεῦμα, γιά νά ἐπιταχυνθεῖ ἡ προώθηση τῶν ἀποστολῶν βοηθείας σέ περιόδους καταστροφῶν·

ὅτι πρέπει νά προβλεφθεῖ ἡ προσφυγή σέ μία ἐπείγουσα διαδικασία πού νά ἐπιτρέπει στήν Ἐπιτροπή, μετά ἀπό διαβούλευση μέ τά Κράτη μέλη, νά ἀποφασίζει σέ κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, ἄν ὑπάρχει λόγος νά ἐπιτρέψει τήν ἀτέλεια αὐτή· ὅτι, ἐν ἀναμονῇ αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως, τά Κράτη μέλη ὀφείλουν νά ἀποδέχονται τά εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα μέ προσωρινή ἀναστολή τῶν δασμῶν, φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος, γεωργικῶν εἰσφορῶν ἤ ἄλλων φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων κατά τήν εἰσαγωγή, στούς ὁποίους ὑπόκεινται αὐτά, ὑπό τόν ὅρο τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ εἰσαγωγέως ὀργανισμοῦ νά τούς καταβάλει, ἐάν ἡ ὁριστική ἀτέλεια δέν χορηγηθεῖ·

ὅτι, κατά τό μέτρο πού τά εἰσαγόμενα μέ τό εὐεργέτημα τῆς ἀτελείας ἐμπορεύματα δέν χρησιμοποιοῦνται γιά τόν προβλεπόμενο σκοπό, πρέπει νά προβλεφθοῦν οἱ ἀναγκαῖες διατάξεις γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ εἴσπραξη τῶν δασμῶν, φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος, γεωργικῶν εἰσφορῶν ἤ ἄλλων φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων κατά τήν εἰσαγωγή, στούς ὁποίους ὑπόκεινται αὐτά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

1. Τά εἰσαγόμενα γιά θέση σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία ἐμπορεύματα ἀπό κρατικούς ὀργανισμούς ἤ ἀπό ὀργανισμούς ἐγκεκριμένους ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν μελῶν, προκειμένου:

α) εἴτε νά διανεμηθοῦν δωρεάν στά θύματα καταστροφῶν πού πλήττουν τό ἔδαφος ἑνός ἤ περισσοτέρων Κρατῶν μελῶν,

β) εἴτε νά διατεθοῦν δωρεάν στά θύματα τέτοιων καταστροφῶν, ἐνῶ ἐξακολουθοῦν νά παραμένουν στήν κυριότητα τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανισμῶν,

δύνανται, μέ τίς προϋποθέσεις πού καθορίζονται στόν παρόντα κανονισμό, νά εἰσάγονται ἀπαλλαγμένα δασμῶν, φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος, γεωργικῶν εἰσφορῶν ἤ ἄλλων φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων κατά τήν εἰσαγωγή πού προβλέπεται στά πλαίσια τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς ἤ στά πλαίσια τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1059/69.

(1) ΕΕ ἀριθ. A 62 τῆς 31.7.1973, σ. 42.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 141 τῆς 12.6.1969, σ. 1.
(3) ΕΕ ἀριθ. N 151 τῆς 7.6.1973, σ. 1.

2. Τά ἐμπορεύματα πού εἰσάγονται γιά θέση σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία ἀπό τίς μονάδες βοηθείας γιά τήν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τους κατά τή διάρκεια τῆς ἐπεμβάσεώς τους δύνανται ὁμοίως νά τύχουν τῆς ἀτελείας πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1.

Ἄρθρο 2

Ἡ χορήγηση τῆς ἀτελείας πού προβλέπεται στό ἄρθρο 1 προϋποθέτει ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἀποφασίζει, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἤ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν μελῶν, σύμφωνα μέ μία ἐπείγουσα διαδικασία, ἀφοῦ συννενοηθεῖ μέ τά Κράτη μέλη. Ἐάν εἶναι ἀναγκαῖο, ἡ ἀπόφαση αὐτή καθορίζει τήν ἔκταση ἰσχύος καί τίς προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τῆς ἀτελείας.

Ἐν ἀναμονῇ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, τά Κράτη μέλη πού ἐπλήγησαν ἀπό μία καταστροφή δύνανται νά ἐπιτρέπουν τήν εἰσαγωγή ἐμπορευμάτων, γιά τούς σκοπούς πού προβλέπονται στό ἄρθρο 1, μέ ἀναστολή τῶν δασμῶν, φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος, γεωργικῶν εἰσφορῶν ἤ ἄλλων φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων κατά τήν εἰσαγωγή, πού προβλέπονται στά πλαίσια τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς ἤ στά πλαίσια τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1059/69, ὑπό τόν ὅρο τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ εἰσαγωγέως ὀργανισμοῦ νά τούς καταβάλει, ἐάν δέν χορηγηθεῖ ἡ ἀτέλεια.

Ἄρθρο 3

Οἱ ὀργανισμοί τῶν ὁποίων τά λογιστικά βιβλία δέν ἐπιτρέπουν στίς ἁρμόδιες ἀρχές νά ἐλέγχουν τίς ἐνέργειες ἤ δέν προσφέρουν ὅλες τίς ἐγγυήσεις πού κρίθηκαν ἀναγκαῖες δέν δύνανται νά τύχουν τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀτελείας.

Ἄρθρο 4

Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν τά ἀναγκαῖα μέτρα ὥστε:

α) τά ἐμπορεύματα πού τέθηκαν σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία μέ τό προνόμιο τῆς ἀτελείας πού προβλέπεται στό ἄρθρο 1 νά μή δύνανται νά διατίθενται γιά ἄλλες χρήσεις, ἐκτός ἀπό ἐκεῖνες γιά τίς ὁποῖες χορηγήθηκε ἡ ἀτέλεια αὐτή,

β) τά ἐμπορεύματα πού προβλέπονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 περίπτωση β) νά μή δύνανται, μετά τήν παύση τῆς χρησιμοποιήσεώς τους ἀπό τά θύματα τῶν καταστροφῶν, νά παραχωροῦνται σέ τρίτους ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας ἤ χαριστικῆς ἄνευ προηγουμένης ὑπαγωγῆς τους στούς δασμούς ἤ φορολογικές ἐπιβαρύνσεις ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος, βάσει τοῦ ἰσχύοντος ποσοστοῦ δασμῶν κατά τήν ἡμερομηνία τῆς παραχωρήσεως αὐτῆς, σύμφωνα μέ τό εἶδος καί βάσει τῆς ἀναγνωριζομένης δασμολογητέας ἀξίας ἤ ἀποδεκτῆς ἐκείνη τήν ἡμερομηνία ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές τοῦ Κράτους μέλους στό ὁποῖο ἔλαβαν χώρα οἱ διατυπώσεις θέσεως σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία.

Ἄρθρο 5

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει δύο μῆνες μετά τή δημοσίευσή του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στό Λουξεμβοῦργο, στίς 4 Ἰουνίου 1974.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

H.-D. GENSCHER